

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 3 września 2010 r.

DOLiS/DEC – 1054/10

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 29 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie dotyczącej wniosku Pana M. D., zam. w B., o nakazanie administratorowi strony internetowej [...] – G., z siedzibą w W. (dawniej: P., z siedzibą w W.) - udostępnienia mu adresu IP oraz imienia, nazwiska i adresu zamieszkania osoby identyfikującej się jako „a.”, która w dniu [...] lutego 2010 r. o godzinie 19:24 dokonała wpisu na portalu internetowym [...],

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana M. D., zam. w B., zwanego dalej Skarżącym, o nakazanie administratorowi strony internetowej [...] – G., z siedzibą w W. (dawniej: P., z siedzibą w W.), zwanemu dalej G., udostępnienia mu adresu IP oraz imienia, nazwiska i adresu zamieszkania osoby identyfikującej się jako „a.”, która w dniu [...] lutego 2010 r. o godzinie 19:24 dokonała wpisu na portalu internetowym [...]. W treści ww. wniosku Pan M. D. podniósł w szczególności, iż cyt.: „(...) w toku dyskusji na temat pracodawców na internetowym portalu [...] osoba identyfikująca się jako >a. < (...) dokonała pomówienia mojej osoby, podważając zaufanie jakie niezbędne mi jest do wykonywania pracy na zajmowanym stanowisku (...)”. Ponadto wskazał, iż z uwagi na powyższe zamierza wszcząć postępowanie sądowe wobec tej osoby. Skarżący podniósł również, że cyt.: „(...) w związku z wcześniejszą odmowną odpowiedzią uzyskaną od administratora ww. strony w sprawie udostępnienia adresów IP

w sprawie służbowej, wystąpiłem jedynie o zarchiwizowanie postów (...)”. W piśmie z dnia [...] marca 2010 r. Skarżący dodał, iż cyt.: „(...) otrzymałem jednoznaczną odpowiedź od administratora strony [...], że uzyskanie adresu IP i danych osobowych jest możliwe tylko i wyłącznie na wniosek Policji (...) każdorazowe występowanie bezpośrednio do administratora o udostępnienie adresu IP jest bezsensowne, gdyż jednoznacznie określił swoje zdanie w tej kwestii (...)”.

W celu ustalenia okoliczności przedmiotowej sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie administracyjne. Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego dokonano następujących ustaleń:

1. Z § 1 pkt 3 „Regulaminu i Polityki Prywatności” zawartego na stronie internetowej [...] wynika, iż G. jest jedynym właścicielem internetowego serwisu g.
2. P. (obecnie: G.) w piśmie z dnia [...] czerwca 2010 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wyjaśnił, iż nie wpłynął do niego wniosek Skarżącego o udostępnienie Skarżącemu adresu IP osoby identyfikującej się jako „a.”, która w dniu [...] lutego 2010 r. o godzinie 19:24 dokonała wpisu na forum portalu [...].
3. P. (obecnie: G.) w piśmie z dnia [...] maja 2010 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wyjaśnił, iż cyt.: „(...) posiadamy jedynie adres IP ww. użytkownika, gdyż użytkownik nie jest zarejestrowany na naszym portalu (...)”.
4. Z korespondencji kierowanej przez Skarżącego do P. (obecnie: G.) na adres [...] wynika, iż Skarżący występował do ww. podmiotu z ogólnym zapytaniem o „możliwość uzyskania adresów IP oraz danych osobowych w przypadku wskazania identyfikatorów osób dokonujących wpisów na ww. stronie”, a ponadto o przesłanie danych osobowych i adresów IP osób identyfikujących się jako „m.”, „p.”, „pr.”, „pra.”, „b.” i „prac.”. Nie skierował natomiast wniosku o udostępnienie danych osobowych osoby identyfikującej się jako „a.”, która w dniu [...] lutego 2010 r. o godzinie 19:24 dokonała wpisu na forum portalu [...].

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Ustawa traktuje zatem udostępnianie danych jako jeden z przejawów „przetwarzania danych”. Art. 29 ust. 1 ustawy przewiduje możliwość udostępnienia danych przez administratora danych osobowych w celach innych niż włączenie do zbioru, na rzecz osób lub podmiotów uprawnionych do ich otrzymania na mocy przepisów prawa. Stosownie natomiast do art. 29 ust. 2 ustawy, dane osobowe, z wyłączeniem jednak danych szczególnie chronionych, mogą zostać udostępnione osobom i podmiotom innym niż wskazane w ust. 2 tego przepisu, jeżeli w sposób wiarygodny uzasadnią potrzebę posiadania tych danych, a ich

udostępnienie nie naruszy praw i wolności osób, których dane dotyczą. Stosownie do art. 29 ust. 3 ustawy, udostępnienie danych następuje na pisemny, umotywowany wniosek, zawierający informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych oraz wskazujący zakres i przeznaczenie żądanych danych. Z powyższego wynika zatem, iż wniosek o udostępnienie danych osobowych powinien mieć formę pisemną. Przepisana ustawą forma dotyczy wniosków składanych zarówno na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy, jak i art. 29 ust. 2 ustawy. Treść wniosku o udostępnienie danych osobowych jest zróżnicowana w zależności od tego, czy jest on składany w sytuacji określonej art. 29 ust. 1 ustawy, czy też ust. 2 tego przepisu. Inny bowiem będzie sposób jego „umotywowania”, o którym mowa w art. 29 ust. 3 ustawy. Jeżeli zatem wnioskodawcą jest podmiot uprawniony do otrzymania danych osobowych na podstawie przepisu prawa, to wniosek powinien zawierać: a) wskazanie podstawy prawnej uprawniającej do otrzymania danych osobowych, b) informacje umożliwiające wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych, c) wskazanie zakresu danych osobowych i ich przeznaczenie. Natomiast wniosek składany przez podmiot nieuprawniony do otrzymania danych osobowych na podstawie przepisów prawa powinien zamiast podstawy prawnej wskazywać „potrzebę posiadania danych osobowych”.

Odnosząc powyższe do okoliczności niniejszej sprawy wskazać należy, iż Pan M. D. nie skierował do P. (obecnie: G.) wniosku, o którym mowa w art. 29 ust. 3 ustawy, o udostępnienie danych osobowych osoby identyfikującej się jako „a.”, która w dniu [...] lutego 2010 r. o godzinie 19:24 dokonała wpisu na forum portalu [...].

Z materiału dowodowego sprawy wynika bowiem w sposób nie budzący wątpliwości, iż Skarżący występował do P. (obecnie: G.) jedynie z ogólnym zapytaniem o „możliwość uzyskania adresów IP oraz danych osobowych w przypadku wskazania identyfikatorów osób dokonujących wpisów na ww. stronie”, a ponadto o przesłanie danych osobowych i adresów IP osób identyfikujących się jako „m.”, „p.”, „pr.”, „pra.”, „b.” i „prac.”. Podkreślenia wymaga, iż nie może zostać uznane za taki wniosek generalne zapytanie Skarżącego o „możliwość uzyskania adresów IP oraz danych osobowych w przypadku wskazania identyfikatorów osób dokonujących wpisów na ww. stronie”, gdyż niewątpliwie nie jest wnioskiem o udostępnienie danych. Przepis art. 29 ust. 3 ustawy wyraźnie określa wymogi formalne wniosku o udostępnienie danych. Zawsze musi to być wniosek o udostępnienie konkretnych danych osobowych, a ponadto we wniosku tym konieczne jest zawarcie informacji umożliwiających wyszukanie w zbiorze żądanych danych osobowych, wskazanie zakresu tych danych i ich przeznaczenia, oraz należyte umotywowanie wniosku, tj. uwiarygodnienie w nim potrzeby posiadania danych. Generalne zapytanie, sformułowane w sposób abstrakcyjny, w oderwaniu od konkretnych danych osobowych, które miałyby zostać udostępnione, wymogów z art. 29 ust. 3 ustawy nie spełnia.

W tym miejscu zatem wskazać należy, iż zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. W sytuacji natomiast braku wniosku o udostępnienie danych osobowych osoby identyfikującej się jako „a.” skierowanego do administratora danych, przedwczesne byłoby orzekanie przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w przedmiocie ewentualnego naruszenia przepisów ustawy przez

administratora. O naruszeniu tych przepisów, a zatem i o możliwości skorzystania przez organ z kompetencji przewidzianych w art. 18 ustawy, możnaby mówić dopiero wówczas, gdyby P. (obecnie: G.) otrzymawszy wniosek Skarżącego o udostępnienie danych osobowych osoby identyfikującej się jako „a.”, spełniający wymogi z art. 29 ust. 3 ustawy, niezasadnie odmówił udostępnienia tych danych. Taka jednak sytuacja nie miała w sprawie miejsca.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).